

Mål C-285/98

Tanja Kreil mot Förbundsrepubliken Tyskland

(begäran om förhandsavgörande
från Verwaltungsgericht Hannover)

”Likabehandling av kvinnor och män — Begränsning av kvinnors tillträde till
militär anställning i Bundeswehr”

Förslag till avgörande av generaladvokat A. La Pergola föredraget den 26 oktober 1999	I-	71
Domstolens dom av den 11 januari 2000	I-	95

Sammanfattning av domen

*Socialpolitik — Manliga och kvinnliga arbetstagare — Tillträde till anställning och
arbetsvillkor — Likabehandling — Undantagsbestämmelser som motiveras av villkoren
för allmän säkerhet — Omfattas av gemenskapsrätten — Möjlighet enligt artikel 2.2 i
direktiv 76/207 — Räckvidd — Total uteslutning av kvinnor från vapenförband i tyska
Bundeswehr — Otillåten — Åsidosättande av proportionalitetsprincipen — Undantag
enligt artikel 2.3 i direktivet — Otillämplighet
(Rådets direktiv 76/207, artikel 2.2 och 2.3)*

Även om det ankommer på medlemsstaterna, som skall besluta om lämpliga åtgärder för att säkerställa inre och yttre säkerhet, att besluta om organisationen av försvarsmakten, betyder det inte att sådana beslut helt och hållet måste falla utanför gemenskapsrätten. Man kan nämligen inte, utan att riskera att undergräva gemenskapsrättens tvingande karaktär och dess enhetliga tillämpning, anta att det skulle finnas ett generellt förbehåll i fördraget, förutom de särskilda fall som vissa bestämmelser avser, för alla åtgärder som en medlemsstat vidtar med hänvisning till skyddet för allmän säkerhet. Direktiv 76/207 om genomförandet av principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om tillgång till anställning, yrkesutbildning och befordran samt arbetsvillkor är således tillämpligt på de ovannämnda åtgärderna.

När de behöriga nationella myndigheterna, beträffande organisationen av försvarsmakten i Förbundsrepubliken Tyskland, använder sig av möjligheten i artikel 2.2 i direktivet att från dess tillämpningsområde utesluta yrkesverksamhet för vilken arbetstagarnas kön är avgörande på grund av verksamhetens natur eller det sammanhang i vilket den utförs, kan de inte, utan att åsidosätta proportionalitetsprincipen, rent allmänt anse att samtliga vapenförband i Bundeswehr fortfarande skall bestå enbart

av män. Eftersom de undantag som föreskrivs i denna bestämmelse endast kan avse särskilda verksamheter kan en sådan uteslutning, vilken tillämpas på nästan samtliga militära anställningar i Bundeswehr, inte anses utgöra en sådan undantagsregel som är berättigad på grund av de ifrågavarande anställningarnas särskilda natur eller det särskilda sammanhang där de utförs.

En total uteslutning av kvinnor från all militär anställning som innebär användning av vapen faller dessutom utanför ramen för en sådan särbehandling som i enlighet med artikel 2.3 i direktivet är tillåten för att skydda kvinnor.

Direktiv 76/207 utgör hinder för tillämpningen av sådana nationella bestämmelser som de tyska bestämmelserna i fråga, vilka generellt utesluter kvinnor från militära anställningar som innebär användning av vapen och som endast tillåter kvinnor att tjänstgöra som sjukvårdare och militärmusiker.

(se punkterna 15, 16, 19, 20, 27, 29—32 och domslutet)